

## Janus Hanski – laulaja, muusikko

Kun syntyy musiikista elantonsa saavaan perheeseen, laulu on aina läsnä. Omissa muistikuvissa se on musiikkileikkikoulu Tapiolassa, isän keikka-auto pihassa, jazzlevyt pöydällä. Jonkinlainen tunne siitä että meidän perhe on vähän erilainen.

Kun mentiin Mumman ja Vaarin luo siellä oli läsnä teatteri. Parhaiten sen muistaa siitä, että heti kun oli oppinut lukemaan, sai olla vastaanäyttelijänä roolivihkon kanssa iltapäivän mukavina tunteina kun isovanhemmat harjoittelivat roolejaan.

Musiikki vei kuitenkin voiton. Ensimmäisen esiintymiseni muistan tehneeni jo noin 6-vuotiaana. Pääsin isäni mukana Mechelininkadun autokomppaniaan viihdyttämään varusmiehiä isäni esiintymisen tauolla. Lauluina kuultiin humpat "Pieni hetki" sekä "Tulipunaruusut".

Olen siis aloittanut urani perinteisellä iskelmällä. Keikkapalkkion muistan yhtä hyvin, kuin itse esiintymisen jännityksen. Se oli nakkisämpylä Lauttasaaren Westbestin nakkioskilla, jonne sain kuljetuksen armeijan mustalla limousinella.

Isäni taisi huomata, että olin jo tehnyt uravalintani ja pääsin laulamaan studioon lastenlevyjä. Ensimmäinen soololevytykseni onkin jo vuodelta 1974, jolloin tulkitsin levyllä laulun "Pienet sammakot".

Isäni keikkatyöstä johtuen kiersimme koko perhe usein mukana keikoilla ja vietimme usein joulutkin hotelleissa. Nämä ajat ja muistot ovat itselleni kalliita. Tunsin suurta ihailua isääni kohtaan hänen laulaessaan lavalla isoja hittejään kuten "Dona dona" ja "Erehdyin kerran". Edelleen pääsin aina silloin tällöin myös itse lavalle mukaan esiintymään.

Lastenlaululevytykset jatkuivat 1970-luvun lopulla, kun perheeseen alkoi ilmaantua sisaruksiakin. Teimme pari levyä, jotka menestyivät melko hyvin. Lapsuuteni ja osan nuoruuttani vietin siis Helsingissä, ensin Lauttasaarella ja myöhemmin Pukinmäessä.

Varsinainen musiikillinen herätys tapahtui Hurriganesien "Roadrunner" -levyn ilmestyttyä. Kaverin luona kuunneltu "Get on" mullisti nuoren miehen ajatusmaailman täydellisesti. Tapahtui sama ihme, joka miljoonille nuorille oli tapahtunut 1950-luvulla Elviksen lanteiden ja laulujen myötä; vapautuminen ja oma identiteetti, kapina.

Kapinalle asetettiin kovat haasteet heti vuonna 1983, kun perhe muutti Turun kupeeseen, Raisioon, jossa nuoren miehen näkökulmasta puhuttiin aivan eri kieltä kuin stadissa. Raisiosta löytyi onneksi melko pian nuoria muusikoita ja treenikämppeä, jossa aika kului koulun jälkeen yömyöhään. Ensimmäinen oma bändi syntyi 1983 ja totteli nimeä "Uman Namu". Musiikki yhdisti ja tietenkin nuorison yhteinen harrastus alkoholi.

Raisiosta muutimme melko pian Turkuun, jossa näihin aikoihin oli hyvin vireä ja eläväinen musiikki- maailma. Bändejä ja esiintymistilaisuuksia oli paljon, joten musiikki eri muodoissa oli hallitseva asia näinä Turun vuosina. Teimme Uman Namun kanssa pari levyä 1985 aikoihin ja kiersimme Turun seutua.

1980-luvun loppuvuosille tultua alkoi varsinainen itsenäistyminen kotoa. Aloin kiertää kitaristi/laulajana erilaisissa ravintolabändeissä mm. laivoilla ja yökerhoissa pitkin Suomea. Näiltä ajoilta sekä lapsuudessa ahkerasti kuunnelluilta levyiltä on mieleen painunut suuri määrä musiikkia eri aikakausilta ja suomalaisesta iskelmäperinteestä. Kiinnitykset olivat niihin aikoihin pitkiä. Saatoin viettää laivalla neljä viikkoa kerrallaan tai pari viikkoa jossain Seinäjoki-Rovaniemi akselilla. Armeija tuli käytyä Turussa ja sielläkin toimin orkesterin solistina.

1990-luvun alussa muutin takaisin Helsinkiin ja aloin viettää aikaani enemmänkin muiden näyttelijä-/musiikkiperheiden nuorten kanssa. Näin syntyi Vintiö-porukka, jonka kanssa teimme omaa sketsiviihdettä ja muutamia elokuvia 1990-luvun aikana.

Ensimmäisen oman soololevyyni levytin vuosina 1993-95, ja kiersin Suomea yhden rundin verran.

Näihin aikoihin nuoren miehen elämässä tapahtui paljon ja suuntakin katosi välillä rock'n'roll -elämän syviin syövereihin. Yökerhot tulivat tärkeiksi ja olin valmis kaikkiin kokemuksiin mitä maailma tarjoaa. Kun tänä päivänä lukee ulkomaisten kollegoiden elämäkertoja, niin samat kokemukset toistuvat kaikilla, jotka ovat nuorena havahtuneet rockin kutsuun.

Onnekkaita me, jotka selvisimme hengissä. Tänään voin sanoa, että tiedän mitä se on, eikä ole enää tarvetta palata sinne. Been there done that. Sain muutettua elämäni suuntaa 1990-luvun lopulla ja luovuin päihteistä kokonaan.

Uudenlaiseen elämään totuttelu vie aikansa. 2000-luvun alussa hankin elantoani mm. taksinkuljettajana, mutta soitin myös koko ajan erilaisissa kokoonpanoissa. Säveltäjä Pekka Tegelmanin kanssa aloimme näihin aikoihin valmistelemaan levyä. Pekkaan olin tutustunut jo 1990-luvun hulluissa pyörteissä ja hänen teksteistään löysin itseäni ja kokemuksiani. Yhteistyöstä syntyi levy Janus Hanski & Jäykkä Palatsi vuonna 2005.

Ritva Oksaseen tutustuin näihin aikoihin. Hänen kanssaan konsertoin sekä Suomessa että ulkomailla 2000-luvun lopun, saaden arvokasta kokemusta konserttisaleista ja intiimeistä yleisötilaisuuksista. Olen huomannut, että tulkitsijaksi ja lauluntekijäksi kypsyminen vaatii paljon kokemuksia, jotta on syvä pohja kertoa tarinoita.

Itselläni alkoivat laulut syntyä vuoden 2008 lopulla, jolloin kirjoitin tulevan albumini ensimmäiset sävelet. Halusin avata levyäni kiittämällä ja kunnioittamalla isääni Seppo Hanskia siitä musiikillisesta perinnöstä, jonka sekä minä että sisareni olemme saaneet. "Painan vain pääni" oli isämme laulamana menestys vuonna 1966 ja tässä on oma versio niistä.

Suomalaisen perinteisen iskelmän virta on suuri ja rikas. Siihen sisältyy paljon kansanvälisiä vaikutteita; optimismia Amerikasta, romanttisuutta Italiasta, tunnetta Ranskasta, melankoliaa Venäjältä ja keveyttä Ruotsista.

Arvostan suomalaisia pitkän linjan kiertäjiä, jotka ovat vuodesta toiseen jaksaneet viedä lauluja tanssilavoille ja konserttisaleihin, ja näin pitäneet yllä jotain pysyvää ja arvokasta, suomalaisia sukupolvesta toiseen yhdistävää.

Itse tiedän tänä päivänä olevani artistina valmis ottamaan vastaan kaikki haasteet, mitä eteeni tarjotaan.

Laulajaksi kasvetaan - mutta myös synnyttään.

Tuottaja/kitaristi Markku Kanervan kanssa alkoi syntyä uusia lauluja heti "Painan vain pääni"-singlen radiomenestyksen myötä. "Hän lähtee", "Untasi valvon" ja "Kitarani" -singlet ovat avanneet uutta suuntaa laulajana ja muusikkona. Kovan harjoittelun myötä tuli myös into tehdä itseään selkeästi tunnetummaksi laulajana kuin näyttelijänä, ja siksi levy-yhtiön puolelta tullut vinkkaus Tangomarkkinoiden isosta medianäkyvyydestä tuntui hetken miettimisen jälkeen nerokkaalta idealta. Rehellisesti sanoen tavoitteena ei ollut tangokuninkuus, vaan hyvä esiintyminen miljoonayleisölle loistavan orkesterin kanssa. Tämä toteutuikin hienosti, ja lauloin itselleni finaaliapaikan sekä paljon näkyvyyttä mediassa.

Seuraavina vuosina uusina työllistäjinä olivat erilaiset musikaalit ja kesäteatterit, joissa olen saanut venyä sekä laulajana että näyttelijänä uusiin haasteisiin ja rooleihin. Itselleni tärkeitä ovat olleet mm. Juice Leskinen -taiteilijaelämää sekä Yhden tähden hotelli -musiikinäytelmä.

Vuonna 2016 keväällä soi puhelin. Ilkka Vainio kysyi mukaan Lapin-kiertueelle, joka tehtäisiin moottorikelkoilla ja esiintymällä Lapin tunturihotelleissa. Tällä reissulla esitin idean Hanskin perheen juhlakonsertista, jossa juhlittaisiin isän suurien hittien 50 vuoden rajapyykkiä sekä samalla koko Hanskin perheen siitä alkanutta saagaa Suomen musiikkiympyröissä. Ilkka tarttui otis ideaan ja keksi koko hommalle nimen "Me Hanskit". Samalla Ille sanoi myös, että hänellä olisi tarkoitus perustaa uusi musiikkialan yritys juuri myymänsä tilalle, ja hän kysyi minua yhtiökumppaniksi.

Tartuin haasteeseen, ja nyt olemme pyörittäneet Ilkka Vainio Tuotantoa kahdestaan tuottaen uutta musiikkia artisteille, tehden omia konserttituotantoja sekä keikkailleet Ilkka Vainio & Janus Hanski & Viihteen kenttämiehet -orkesterin kanssa hienolla ja perinteisellä meiningillä.

Sisareni Anna kanssa olemme tehneet ajoittain yhdessä keikkoja ja vuonna 2019 teimme kiertueen nimellä, Tänä iltana Janus & Anna Hanski. Tämä tunnelmallinen konsertti/lauluilta on edelleen tilattavissa erilaisiin tapahtumiin.

”Muutama haave” -albumi julkaistiin 10.5.2019 ja se on kolmas varsinainen sooloalbumini.